

Պարսից բանակից) չյաջողուեցաւ. այդ ջանքերի և խուզարկութեան ժամանակ, մի անգամ երբ նա մօտեցել էր «ի սուրբ տեղի տան նահատակին Գրիգորի» յիշելով, որ սրբերը կարեկից են վշտացեալներին, և մտաբերելով, որ Ս. Գրիգոր «համարձակութիւն» ունի Աստուծոյ առաջ, հաւատով սրտանց օգնութեան կանչեց նորան: Քանզի հնարաւոր է Աստուծոյ ամենայն, զքո խնդիր քաջ ակորժելով կամի լսել և կատարել, ասում է ներսէ՛հ Ս. Գրիգորին: Եւ չսխալուեցաւ. որովհետեւ «Փրկչին Աստուծոյ անդ և անդ հանեալ զկապեալն Հրահատի շրջափակ զգուշութենէ պահապանացն, արձակէր խաղաղութեամբ առ սիրելի եղբայրն իւր և յաշխարհ:» Նկարագրելով թէ ինչպէ՛ս ուրախ և համարձակ էին ուխտապահները նիխորի բանակում և ինչպէ՛ս ամօթահար և ընկճուած էին ուրացողները, Փարպեցին ոգևորուած ասում է. Լուսաւորեալ ծագէին երեսք աստուածասէր պաշտօնէիցն ըստ նմանութեան լուսոյն, զոր ընտրեցին ինքեանք և լուսաւորեցան, իսկ ի վերայ երեսաց մոխրապաշտացնոյն կերպարան մոխրոյն իջեալ նստէր. յայնժամ յայտնի ակն խորհրդոյ ճշմարտասիրացն զպայծառարար յաջողութեան ճախրումն սրբոյն Գրիգորի ամենայն ճգնազգեցիկ ընկերովքն իւրովք ի վերայ երկարահամբեր ուխտապահացն բա-